

[Finansministeren.]

grøntkonserves, uanset at der ikke endnu er foretaget nogen liberalisering af disse varer. Bevillingen er givet for ikke at hindre den rationalisering af erhvervet, som har været begrundelsen for en udskydelse af importfravigelsen indtil 1. januar 1964. Man har endvidere ment det betænkeligt at afslå andragender med den begrundelse, at der var en høj told for de pågældende varer, idet man har anset det for principielt urigtigt, at man gennem omsætningsafgiften reducerer den toldbeskyttelse, dansk produktion har opnået ved de i de sidste år stedfundne revisioner af todsatserne. Derimod er der som hovedregel givet afslag, når det drejer sig om varer, der har en naturlig beskyttelse over for udlandet, altså varer, for hvilke det må anses for usandsynligt, at en virkelig importkonkurrence skulle kunne finde sted. F. eks. har man givet afslag på ansøgninger om afgiftsfritagelse for flasker til mælk.

Man har som grundlag for bevillingsudstedelsen krævet, at afgiftsbelastningen skulle have et vist omfang. Der er således i almindelighed givet afslag i tilfælde, hvor afgiften af de anvendte materialer kun udgør en ubetydelig del af den færdige vares pris. Man har ment det forsvarligt normalt at se bort fra ganske små afgiftsbelastninger, der næppe i almindelighed kan have nogen betydning for konkurrencerelationerne mellem danske og udenlandske produkter. På den anden side har man også været klar over, at det ikke uden videre er muligt at lægge sig fast på nogen bestemt procent for afgiftsbelastningen som afgørende for, om bevillingen skal gives eller ikke gives. Der kan udmærket være tilfælde, hvor selv ganske små prisforskelle har konkurrencemæssig betydning, og man er da også indstillet på at give bevilling i sådanne tilfælde, når betingelserne herfor i øvrigt måtte være til stede.

Medens det for materialernes vedkommende er relativt let at opgøre, hvor meget afgiftsbelastningen betyder for varepri-

serne, stiller det sig anderledes for driftsmidlerne. Man har imidlertid anlagt det hovedsynspunkt, at bevilling til fritagelse for materialer og driftsmidler bør følges ad. Såfremt der findes grund til at fritage for afgift af materialerne, vil der normalt også være grund til at fritage for afgift af driftsmidlerne. I tilfælde, hvor de afgiftspligtige materialers andel i færdigvareprisen ikke i sig selv kan begrunde en bevilling, kan anvendelsen af kostbare maskinanlæg dog medføre, at den samlede afgiftsbelastning bliver så stor, at en kombineret bevilling alligevel bør gives. I modsat fald ville man hindre en konkurrenceøgende investering.

En ret lempelig adgang til bevilling har man åbnet i de tilfælde, hvor det drejer sig om varer, der er fritaget for afgift som driftsmidler til anvendelse i landbrug, gartneri, skovbrug og fiskeri; hensigten med at undtage disse driftsmidler fra afgiftspligten ville jo i modsat fald til dels forspildes.

Alle bevillinger er givet således, at der kun indrømmes afgiftsfritagelse for materialer m. v., der anvendes til fremstilling (herunder emballering) af bestemte varer eller varegrupper, men når der først er givet én virksomhed bevilling til afgiftsfrihed for materialer m. v. til fremstilling af en bestemt vare, kan som hovedregel alle andre virksomheder, der fremstiller den samme vare, få en tilsvarende bevilling. Dette er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af den konkurrencemæssige ligestilling mellem branchens forskellige virksomheder.

Denne praksis, hvorefter bevillingerne kun omfatter fremstilling af bestemte færdigvarer, giver visse vanskeligheder, der bl. a. er forårsaget af, at virksomhedernes produktionsprogram er uensartet. Jeg tænker her på den omstændighed, at mange varer fremstilles i fælles produktion eller i hvert fald på de samme maskiner, og at man derfor kommer ud for vanskeligheder, når en virksomhed med bevilling til fremstilling af én vare tillige på samme maskine frem-